

som EF-Domstolen af en italiensk domstol er forelagt et spørgsmål om, hvorvidt der er identitet mellem nationale midler, som udbetales i henhold til EF-bestemmelser.

Landbrugsorganisationerne anfører dernæst, at staten ved at benytte modregningsadgangen har tiltaget sig en uberettiget fortrinsstilling i forhold til landmandens øvrige kreditorer.

Her vil jeg gerne slå fast, at således som rets-tilstanden er for øjeblikket, er statens fortrinsstilling vedrørende modregning i EF-midler ikke anderledes end den fortrinsstilling, staten har, når der foretages modregning i udbetalinger i henhold til nationale bestemmelser. Øvrige kreditorer stilles derfor ens, hvad enten staten udnytter sin modregningsadgang i udbetalinger i henhold til nationale bestemmelser eller i henhold til EF-bestemmelser. For god ordens skyld skal jeg tilføje, at statens fortrinsstilling ikke adskiller sig fra den fortrinsstilling, som tilkommer øvrige kreditorer, hvis krav opfylder modregningsbetingelserne.

Landbrugsorganisationerne gør herefter opmærksom på, at den britiske stat ikke foretager modregning i landmændenes krav på EF-støttebeløb, hvorfor man finder, at den danske modregningspraksis virker konkurrenceforvridende.

Jeg skal hertil bemærke, at der i Storbritannien ikke er sædvane for at modregne gæld til myndigheder ved udbetaling af offentlige tilskud. Ifølge de foreliggende oplysninger erkender man dog i Storbritannien, at modregning, hvad angår udbetalinger i henhold til EF-bestemmelser, efter EF-retten er mulig. Da de nationale regler i Storbritannien imidlertid ikke åbner mulighed for modregning i offentlige tilskud, vil modregning heller ikke kunne praktiseres i udbetalinger i henhold til EF-bestemmelser.

Spørgsmålet om staternes modregningsadgang i udbetalinger i henhold til EF-bestemmelser er for øjeblikket ikke EF-reguleret, hvorfor der kan være meget store forskelle på den praksis, som følges i de enkelte medlemslande. I Danmark må vi holde os til den indarbejdede nationale praksis og her sørge for, at der ikke sker nogen forskelsbehandling, hvad enten der er tale om modregning i udbetalinger i henhold til nationale bestemmelser eller i henhold til EF-bestemmelser.

Jeg finder derfor ikke, at statens adgang til at foretage modregning i udbetalinger i henhold til EF-bestemmelser bør afskæres.

I skrivelsen anmoder landbrugsorganisationerne desuden om, at der indsættes en bestemmelse i bemyndigelsesloven om, at der ved forsinkede udbetalinger af EF-støttebeløb skal betales morarenter med samme sats, som gælder den anden vej, p.t. 1,3 pct. pr. måned.

Jeg skal hertil bemærke, at spørgsmålet om det offentlige pligt til at betale renter ved forsinkede udbetalinger – som hidtil – bør reguleres i renteloven, således at det kommer til at gælde generelt for samtlige offentlige betalinger.

Af brevet fra landbrugsorganisationerne synes at fremgå, at organisationerne tilsyneladende tror, at EF stiller pengene til rådighed for den danske stat den 16. oktober.

Dette er ikke rigtigt.

Støttebeløbene refunderes først af EF's landbrugsfond ca. 1½ måned efter, at beløbet rent faktisk er blevet udbetalt.

Landbrugsorganisationerne foreslår endelig, at lovforslaget ændres, således at landmændene, hvis de anmoder herom, kan få støtten udbetalt pr. crossed check.

Dette forslag begrundes fra landbrugsorganisationernes side med, at pengeinstitutterne i modsat fald vil få en urimelig fortrinsstilling over for landmandens øvrige kreditorer, at landmanden selv må kunne bestemme, hvilke kreditorer der ønskes tilgodeset, samt at det ikke vil være rimeligt at lade landmanden bære risikoen ved pengeinstituttets eventuelle konkurs.

Jeg kan hertil bemærke, at det er korrekt, at pengeinstituttet i tilfælde af landmandens konkurs får en bedre stilling end landmandens øvrige kreditorer, idet pengeinstituttet har modregningsret i overensstemmelse med reglerne i konkurslovens § 42. Endvidere har mange pengeinstitutter i forbindelse med oprettelse af kassekreditter betinget sig modregningsadgang.

Landmanden vil dog altid kunne vælge at få støttebeløbet indsat på en – eventuelt til formålet oprettet – konto i et pengeinstitut, som han ikke har nogen forpligtelser over for, således at der ikke bliver nogen modregningsadgang.